

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612220263
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6612220263.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcyni 1/ I. B., nar. XX.XX.XXXX, a odporcovi 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom v U., V. B. L. Z. XXXX/XX, obaja zastúpení opatrovníčkou v konaní Evou Pivarčovou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Lučenci, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie 1 490,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 6C/32/2013-78 zo dňa 23.08.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 6C/32/2013-113 z 09.12.2014,

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia vo výške 158,36 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania vo výške 132,06 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie (prvý výrok), zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec zo dňa 29.11.2012 č. k 6Ro/484/2012-29 (druhý výrok), odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok), navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy právneho zastúpenia vo výške 94,94 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru (štvrtý výrok) a vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu na začatie konania zaplatený v kolkových známkach vo výške 72,37 Eur prostredníctvom príslušného daňového úradu (piaty výrok).

Z jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal uloženia povinnosti odporcom 1/ a 2/ zaplatiť mu 1 490,53 Eur s príslušenstvom, na základe ktorého okresný súd vydal platobný rozkaz; dňa 29.01.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcov 1/ a 2/. Keďže platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcom do vlastných rúk, okresný súd ho po neúspešnom zisťovaní ich pobytu zrušil a obidvom ustanovil opatrovníka. Dňa 20.05.2013 navrhovateľ zobral svoj návrh v plnom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Okresný súd konanie zastavil a rozhodol o trovách konania; odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal, hoci by na ne v zmysle §146 ods. 2 prvá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) právo mali, avšak žiadne trovy si neuplatnili a ani im zo spisu nevyplývali; vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania v zmysle §146 ods. 2 veta prvá O.s.p. priznal za dva úkony právnej služby po 71,37 Eur v zmysle §10 ods. 1 vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) a náhradu výdavkov za miestne

telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,81 Eur za každý úkon právnej služby (§16 ods. 3 vyhlášky), celkom vo výške 158,36 Eur.

Okresný súd tiež rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, krátený o 6,63Eur, v súlade s §11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z Registra trestov (ďalej len z. č. 71/1992 Zb.).

Proti uzneseniu do výroku o trovách prvostupňového konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcov podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Namietol, že vedľajší účastník musí z podstaty svojej existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach sám. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcov za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, pričom odporcom bol súdom ustanovený opatrovník v zmysle §29 ods. 2 O.s.p.. Preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval ich záujmy a nemožno hovoriť o trovách vedľajšieho účastníka ako o účelne vynaložených. Okrem toho združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcov oznámením o vstupe združenia do konania, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Z tohto dôvodu nie je skutočným cieľom združenia ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia (rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/420/2012). Preto spochybnil účelnosť vynaložených trov konania na strane vedľajšieho účastníka. Nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nie je porušované základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zmysle §220 O.s.p. zmenil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Uplatnil si trovy konania v odvolacom konaní vo výške 19,33 Eur s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal odvolanie aj vedľajší účastník na strane odporcov. Namietal štvrtý výrok uznesenia okresného súdu o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia, ktorým okresný súd síce priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, ale len vo výške 94,94 Eur, teda v nesprávnej sume, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia súd konštatuje, že priznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 158,36 Eur. Preto žiadal, aby odvolací súd priznal v zmysle odôvodnenia okresného súdu trovy právneho zastúpenia vo výške 158,36 Eur, ktoré boli uplatnené za dva úkony právnej služby, prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a za vyjadrenie z 05.02.2013, každý po 71,37 Eur a režijné výdavky vo výške 7,81Eur. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 79,18 Eur (za polovičný úkon 71,37 Eur podľa §14 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 7,80 Eur).

Na základe odvolania krajský súd vrátil vec okresnému súdu za účelom vydania opravného uznesenia, keďže aj samotný okresný súd považoval nárok vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania za opodstatnený, nesprávne však vo výroku uznesenia uviedol sumu prisúdenej náhrady trov. Tento nedostatok bolo potrebné odstrániť za použitia §164

O.s.p. a po odstránení opäť predložiť vec odvolaciemu súdu podľa §209 ods. 2 O.s.p..

Okresný súd v zmysle intencií pokynu krajského súdu vydal opravné uznesenie a opäť vec predložil na rozhodnutie krajskému súdu.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu v časti, v ktorej súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Opätovne namietol účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a spochybnil kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa vedľajším účastníkom, zastúpeným právnym zástupcom, keď združenie je na ten účel zriadeným subjektom a má byť v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Žiadal, aby krajský súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle §220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy

konania v odvolacom konaní vo výške 19,61 Eur s DPH, pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH, režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,65 Eur s DPH za podanie odvolania.

K tomuto odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník a žiadal rozhodnutie okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s §93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov ako spotrebiteľov. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný, so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa s jeho vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o jeho vstupe do konania. Navrhovateľ až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a po oboznámení sa s obsahom podaného písomného podania zobral návrh v celom rozsahu späť, čo nasvedčuje tomu, že vstup združenia do konania naplnil svoj primárny účel, a teda ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol teda v predmetnej veci úspešným v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa; trovy konania, náhradu ktorých vedľajší účastník požaduje, sú objektívne účelné. Pokiaľ by vedľajší účastník písomné podanie v merite veci nepodal, navrhovateľ by návrh späť nezobral. Je všeobecne známe, že v množstve súdnych sporov pôsobil už samotný vstup do konania vedľajšieho účastníka aj bez vyjadrenia vo veci samej pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť a žiadal konanie zastaviť. Preto názor navrhovateľa ohľadne účelovosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania za účelom dosiahnutia odmeny za právne zastupovanie je nesprávny. Je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných, spravidla nemajetných spotrebiteľov. Podania vedľajšieho účastníka nie sú všeobecné a abstraktné a bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania; práve naopak, navrhovateľ následne po meritórnom písomnom podaní vedľajšieho účastníka zobral návrh v plnom rozsahu späť, preto tieto tvrdenia nemôžu byť namieste.

Navrhol, aby odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu v jeho napadnutej časti potvrdil ako správne a zaviazal navrhovateľa aj na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si uplatnil a vyčíslil vo výške 52,88 Eur, za úkony od 16.04.2014 aj s DPH. Zo sumy 1 490,53 Eur odmena za jeden úkon podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. predstavuje 71,37 Eur, čo za vyjadrenie k odvolaniu podanému len voči výroku o trovách konania predstavuje 50%, t.j. 35,68 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + 20% DPH 8,81 Eur, spolu 52,88 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu §212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa §214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov podľa §219 ods. 1 O.s.p ako vecne správne potvrdil.

Podľa §146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§142 ods. 1 O.s.p.) alebo zodpovednosti za zavinenie (§146 ods. 1, 2 O.s.p.), prípadne za náhodu (§147 ods. 1 O.s.p.). Podľa zásady zodpovednosti za výsledok (tzv. zásady úspechu) zakotvenej v §142 ods. 1 O.s.p. súd účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal; uplatnenie tejto zásady prichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u navrhovateľa aj u odporcu. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Zásada zodpovednosti za zavinenie je zakotvená v §146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súdna prax je jednotná v tom, že v prípade späťvzatia návrhu, procesné zavinenie na zastavenie konania v zásade stíha navrhovateľa (§146 ods. 2 veta prvá O.s.p.); procesné zavinenie na zastavenie konania

možno pripísať odporcovi len s poukazom na jeho konkrétne správanie po podaní návrhu na začatie konania na súd (§146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

V prejednávanej veci je zrejmé, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniel zastavenie konania (namiesto je preto aplikácia §146 ods. 2 veta prvá O.s.p.); právo na náhradu trov konania vzniklo odporcom, čím vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov; v konaní bol zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z chronológie úkonov navrhovateľa je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania a jeho argumentácia, obsiahnutá v kvalifikovanom vyjadrení, spočívajúca najmä vo vznesení námietky premlčania. Náklady vedľajšieho účastníka, vynaložené na právnu pomoc, považoval preto odvolací súd rovnako ako okresný súd za vynaložené účelne. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že okresný súd chybou v písaní vo výroku svojho rozhodnutia priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania len vo výške 94,94 Eur, pretože z jeho odôvodnenia vyplýva, že mu mienil priznať trovy za právne služby riadne vyčíslené, vyúčtované a odôvodnené vo výške 158,36 Eur; túto chybu v písaní opravil. Navrhovateľ podal aj proti opravnému uzneseniu odvolanie, argumentujúc rovnako ako v odvolaní proti uzneseniu zo dňa 23.08.2013. Vedľajší účastník sa k tomuto odvolaniu kvalifikovane vyjadril.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov v spojení s opravným uznesením s odkazom na §219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §224 ods. 1 O.s.p. v spojení s §142 ods. 1 a §151 ods. 1, 2 O.s.p.. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal. Vedľajší účastník, vystupujúci na strane odporcov, bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Uplatnil si ju vo výške 79,18 Eur (71,37 Eur + režijný paušál 7,81 Eur) za odvolanie a za vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa vo výške 52,88 Eur (zo sumy 1 490,53 Eur za jeden úkon 71,37 Eur, ale len vo výške 50% , t.j.35,68 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + 20 % DPH 8,81 Eur), ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu, vedený v Tatra Banka, a. s., Lučenec, č. účtu: 2620036847/1100, variabilný symbol: 8305413, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.